

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 159

Syvende Session.

49de Møde.

Torsdagen den 7de Februar.

(Fortsat.)

Jacobsen (fortsætter): Hvad den Sag, som her foreligger, angaaer, saa kan jeg efter den Erfaring, jeg har, og som jeg troer veier Noget, sige, at det kun er ved at skaffe en grundig Indsigt tilveie i de Videnskaber, som staae i den nøieste Forbindelse med og udøve den allerførste Indflydelse paa Agerbrugsudviklingen, at Danmark kan gaae frem saaledes, som det efter sin naturlige Bessaffenhed bør gaae frem. Det er ikke tilstrækkeligt, at der er Enkelte, der specielt beskæftige sig med Videnskaberne og med de Brancher, som vedkomme Agerbruget; det er først, naar Agerbrugerne selv beskæftige sig dermed, naar de forbinde praktisk Erfaring med grundig videnskabelig Indsigt og Dygtighed, at de kunne benytte de Videnskaber, som skulle støtte og udvikle Landvæsenet i den kommende Tid. Det er endnu i sin Begyndelse; der er uendelig meget tilbage at gjøre, og Danmark er ganske vist et af de Lande, som i den Henseende ikke bør staae tilbage, og som vil nyde de rigeste Frugter af det, man anvender paa dette Formaal. Jeg er forøvrigt ikke af dem, som ansee den Form, hvori denne Sag her fremtræder, for at være den heldigste; jeg kunde ønske, at den havde været combineret paa en anden Maade med de bestaaende Læreanstalter; men jeg anerkjender, at der kan udrettes saa meget Godt ved den i den Form, hvori den her er forelagt og foreslaaet, at jeg ikke kan Andet end paa det Barmeste tilraade at vedtage Loven.

Naar der har været sagt, at det ikke alene skulde være unyttigt for den mindre formuende Agerbruger, men ogsaa for Bondestanden i det Hele, at en saadan Anstalt kom istand, saa forstaaer jeg virkelig ikke, hvorledes Folk, som dog skulde have nogen Indsigt deri, have kunnet fremkomme med en saa urimelig Baaastand, jeg gjentager det „urimelig Baaastand.“ Der er Ingen, der kan modstige, at der altid maa være Enkelte, der gaae i Spidsen, enten det nu er dem, som ere udrustede med store Naturgaver, eller dem, der ere udrustede med store materielle Kræfter, det gjør ikke videre til Sagen; men der er Nogle, der maae gaae i Spidsen. Naar Veien er banet, saa er det til den allerførste Nytte ogsaa for dem, der staae udenfor; saa kunne de see, hvad de Andre have gjort, og kunne følge deres Exempel. Det er det, som her vil skee. Det er vel ganske vist, at, om vi ogsaa aabne Dørene for Alle og Enhver, kunne dog ikke Alle benytte Underviisningen; men det er heller ikke derpaa, det kommer an. Naar der blot er Nogle, der kunne benytte Underviisningen paa en saadan Maade, at den bliver til Nytte for dem selv, saa bliver den ogsaa til Nytte for det Hele. Om den Baaastand, at det ikke skulde være til nogen Nytte for Bonden, saalænge han er Fæstet, at han forbedrer sit Agerbrug og sorøger sine aarlige Indtægter, kan jeg derfor ikke sige Andet, end at det er den urimeligste af alle de Urimeligheder, vi have hørt.

Oppermann: Da jeg forlangte Ordet, var det for at udtale omtrent det Samme mod den Henviisning til Industrieforeningen og den Analogie, den ærede Rigsdagsmand for Hol-